

BORSSZEM JANKÓ

ADJON ISTEN, FOGADJ ISTEN.

**Nem lesz harc, mint sokan hitték,
Nagy a béke-biztosíték.
Leghatalmasabb dinaszták
Belátják a béke hasznát.
Nagy a kölcsönös szeretet : —
„Szívedet, — vagy életedet !“**

De me, sine me.

ARAT Magyarország; — sarló, kasza csendül,
 Árnyatlan mezőkön csekély szemü rend dül;
 Szakadó verejték milliónak arcza, —
 Csata ez, a népnek élet-halálharcza.
 Ez a sovány termés, ez az üszkös búza,
 Ez lesz, melyen éltét télen át kihúzza.
 E rozs, melyet féreg mart meg minden szálban,
 Ez adó lesz, — árát megeszti az állam;
 Emitt e silányos, szorult szemü árpa, —
 Áráért az egyház bő markát kitárta;
 Rég csak a »szentegyház« dézsmált fillért, rezet, —
 Pengőket csikar ma nyolcz-tíz felekezet.
 No de itt a zab még, — kórság marja szárát,
 Gyenge lesz az abrak, szegény ígás párák!
 Sebaj, nem sokáig tengnek úgy se rajta,
 Ezekét valaki úgy is »végrehajtja«

Ily reménnyel küzdjük élet-halálharcunk,
 Ilyen eredményért verejtékezik arcunk.
 Hajnalhasadástól naplenyugovásig
 Milliók kaszája mind csak ezért vásik.
 S még sincs gondja másra az egész országnak:
 Bús szivvel, gyors kézzel — az aratók vágnak.

Ezalatt fenn észak üde tengerében
 Ragyogó hajóhad tör előre éppen.
 Germánok zászlója leng minden kötélén,
 A császári sas száll éjszakra kevélyen.
 Muszka partot érve, kebelére zárja
 Germánok császáriját az oroszok czárja.
 Csókokat cserélnek, ünnepeket ülnek,
 Üdvlövészek ezre ront neki a fülnek.
 S végül mosolyogva s megelégedetten
 Egy világrész sorsát eldöntik ott ketten.

Már hosszan beszéltek — s im közömbös képpel
 Szól a czár: »Nem végzénk még a magyar néppel; —
 Mit csináljunk véle? Megtartsuk? Leverjük?
 Létjogát tagadjuk? Avagy elismerjük?«
 Vállat von a császár, kissé hímez-hámoz,
 Fejét megvakarja — azután határoz.

Hogy miként határoz? Kettejüknek titka,
 Arat a magyarság: gabonája ritka.
 Káromkodik néha, de vág türelemmel,
 Küzködik a szürke, sanyarú jelennel.
 Rá nem ér, hogy álmát szebb jövőnek szője, —
 Eldől nála nélkül: van-e még jövője?

Diplomatiai levelezések.

Fölséges asszony!

Csak bátran, ne féljen semmitől! Minél nagyobb ellenállást fejt ki, annál jobb.

Milán utóvégre is vagy enged: — s akkor felséged diadallal vonul be Belgrádba, hol urának ura lesz s az utóbbi majd csak másodrendű szerepet játszik; vagy nem enged: — ez esetben elveszük tőle a koronát és felséged fejére tesszük.

Fiát pedig elvenni nem szabad! Ha ezt tenni merészelné, jaj neki!

Tehát csak rajta!

Hódoló alázattal

magasb megbizásból:

MEDVEFF.

Moruzzi herczegnőnek

Wiesbaden.

Vettem nagybecsü sorait és bemutattam.
 Mitől se tartsanak.

A kibékülési ajánlatot vissza kell utasítani.
 A trónörökös kiadására senki se kényszeritheti a királynét. Németország egész hadserege nem volna képes rá, mert egy intés innen — Pétervárról, és Berlin elhallgat.

Az intés pedig a döntő pillanatban meg fog történni.

A czár maga . . . de erről többet szólnom tilos.

Elég az hozzá: bizalom és bátorság!
 Ellenállás az utolsó pillanatig!

MEDVEFF.

(Távirat.)

Medveff urnak

Pétervár.

Interventiót kérünk. Igen sürgős. Rendőr-főnök házuk előtt. Trónörököst elviszik. Királyné ájuldozik. Én kétségbeesve. Biztunk, ellenálltunk. Válsák be ígéretüket.

MORUZZI.

(Levelezőlap.)

Moruzzi herczegnő.

Wiesbaden.

Táviratot későn kaptam meg. Már mit se tehettem. Nagyon sajnálom, máskor kipótöljük. Alásszolgája.

MEDVEFF.

HIREK PÁRISBÓL.

A geszti hűselő. Ej, mit is mondtam én a multkoriban a francia állapokról? Nem valami jót, de félek, hogy igazam volt.

Bili-Bouli.

(Régebbi nótára.)

BILI-BOULIT, — hála érte! —
Egy kis mili-malheur érte.
Fliki-floki torkon bökte,
Lilki-lelket majd kiköpte.

Bouli glidi-gladiátor,
Emez vén priki-prókátor.
Riszkirozzák biri-börük,
Összemérik tiri-törük.

Jaj most neked prik-prókátor!
Meges a nagy duk-diktátor!
Dehogy uszi-izsi-eszi,
Floquet föl se viszi-veszi.

Söt a gin-generalist a
Tip-toprongyos civilista
Ugy fel spuk-spiki-spékeli,
Hogy hideg is lili-leli.

Biti-buti szavak árja
Rá firrt-forrt Bouli torkára.
Ilyet nem várt isi-ö se,
Café chantant hisi-höse.

Tirki-torka, nyilvi-nyelve...
S ez van épp megszilvi-szelve!
Épp a legnemi-nemesb rész,
Hátha hingji-hangja elvész?

Szúrtad volna fibi-föbe,
Akár igyvi-agyvelöbe,
A nagy gini-generált te,
Nem tettél vón benne kárt te! —

Ámde fliki-floki adáz,
Átkozottul rimi-rámász —
S ma szájára kidi-kódus
A dim-dam-dum-demagógus.

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** Steiger Homunculus, önképző génie és journalista-váltóbíró, a múlt héten kitűnően sikerült iskolai dolgozatot nyújtott be a Theresianum igazgatóságához »Császár-morzsa« címekkel. — Eörző Zsófia, a Harisch-bazárbeli illattár helyettes előlülönője, a Vigadó főpapirörévé léptettetett elő. — Kónfy Rozália, vaczi-utcai virágtukmálnok, kaktuszültetés kísérlete miatt Mihaszna András által melegházi kezelés alá vétetett. — Leone Leoni, propelleri irány-kiáltnok, a fővárosi

főgyepész meghívásának engedve, elfoglalta a főebhurkászi és őrmacsk'irtási állást. — Dalesz Izidor, álkulcsár, véres kar-párbajt vivott a Klauzál-utca sarkán Parach Mózes közevet-javitnokkal. — Krach Naftali és Dalfy Adolf, előnyösen ismert rendőrkerülők, éjjel tizenkét órakor kirándulást tettek egy város-lyeti villába. — Tipes Israel ur kinyilatkoztatja, hogy mátlól fogva a budapesti rendőrség közegeivel nem kíván érintkezésbe lépni. — Bébé Lenke, regény- és dráma-nagygyáros, szabadalmat kért egy általa feltalált férczelő masinára; a találmány, úgy lát-szik, életre való; máris forradalmat keltett a szabónők között. — Fokos Dániel, szabad vadász, a Fortuna épület belső berendezése fölött elégedetlenségének adott kifejezést.

Vidék. Ruczahátról írják, hogy Tarjagos Illés úr távirati üdvözlöt akart indítani Párisba, a 14-ikén megtartott nagy nemzeti disz-bankvét alkalmából. T. úr úgy kívánta, hogy a távirat-ért járó 3 forint és 54 krajczárok Párisban a címzett Boulanger és Sadi-Carnot urak által legyenek utólagosan fizetendők. A telegráfus azonban vonakodott sürgönyét felvenni, miért is T. úr által nyilvánosan hazaárulónak jelentetett ki és mint ilyen a »Ruczaháti Híradó«-ban pellengrére állíttatott. T. úr előre is kinyilatkoztatja, hogy a honelárusító esetleges kihívását vissza fogja utasítani. — A »Latyak-Sörkevári Hirtülök« előfizetői és olvasói elnézését kéri, a miért öt hétig nem jelenhet meg. E késedelmet az okozza, hogy a lap ifju szedője a kis sorsjátékon ambót nyert, minek következtében egy havi munkaszünetet jelentett be.

☞ **Ne bántsd a medvét.** Hogy az oroszszal folyta-tott jó viszonyt semmi külső ok, de még csak félrema-gyarázhatóság se zavarja meg, az idei görgényi medvevadászatok helyett kacsavadászokat tartanak. Hiába, a medve nagyon féltett jószág.

☛ **Jósnő** került a héten hüvösre. Az volt a bűne, hogy a lutris nénikéknek hibás számokat álmodott. Mint halljuk, a pénzügyigazgatóság közbenjárására ismét sza-badon bocsátják, nehogy a lotto-jövedék érzékeny kárt szenvedjen.

✕ **Bukovay a helyzetről.** Két király együtt, mi az? Csak guszta. Három király együtt, ez már kunszt.

András baja.

Nem elég, hogy kutyák, macskák
Vesznek meg rakásra,
Az Andrassy bulóvárdot
Ellepi a sáska.
Vesztett kutyát, veszett macskát
Összefog a sintér,
Sáskát meg a suszterinas
Nem ereszt el kincser'.
Mer hát ész és tapéntattal
Párosult eréllle
Megküzdhetni akármillen
Rémisztő veszéllle.
Csak naszszáju újságirót
Kék dutyiba tenni,
Hogy melegyék az rönd, mér mer
R. m. l.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

✧ *Nekem ójd jün elü, hojd ez o sászártonálkozás von ejd szín-podi jelenet, omit oronzsiroz o Bismark oreság és meginvítál hazzá osztrák-mojdor birodolomt, mint nézüüt, — 47 million florin belépi díj mellett.*

✧ *Oláh ójságok ogítálják o mojdor fürdük ellen. Nem sadál-kozok mogomot ezen rojto; mindig todtam, hojd piszkas jerekek félnek o tiszta viztüil.*

✧ *O Bolanger oreság kopto o nyokába bele edj szórást, irnak oz ójságok. De én osztot gondolok, hojd ü nem sok meg van szórva, honem edjottal meg von lüve.*

✧ *O német sászár, mikar ed kis borácságas láto-gotásbo medj o moszkához, viszi mogával edj egész flot-tát. Szeretnék todni, hojd ho ellenséges szándékkol menne, mit vinne okkor mogával? — Oz isten ürizzen meg hojd idj jüjün mihazzánk az üsszel viztübe.*

✧ *O fiatal német sászár odj töni fel nékem, mint edj fiotol daktar, o ki mast nyertz a diplomt és élüszür hiják o konziliumbo: magával visz minden szerszámt. Kivánsi vodjok, hojd ezek küzt a daktarak küzt tolojdonkép megszóletik-e o béke vojđ meghol? Mert hojd most hul von o béke, o holdalos ádjjon, vodj oz ongyo méhibe, osztot nekem senki se nem tođjo megmandani.*

✧ *Onnok o villamos vosotnok oz ödjit o fúvársi tonácsnál olejan losson tárjolnok, mintho oz nem volna edj villomos vosót, honem edj pompfünébr valólot. Hijábon, odj látszik, o fúvársi tanács nadjon jorsnak tonáljo o villomos vosutot, hozzá szoktotjo edj kicsit o lossó já-ráshoz.*

✧ *O Simele Flaumfleck, o ki von edj kokorica és más edjéb spekolator, mandja, hojd neki volna edj jó idé, hodjon lehetne megsínálni a békét: Ho o Koborg Ferdinand elvenné o Notaliát. Idj o moszko czár kibékülne mogát a Ferdinánddal. O Natália lenne o régi férjtül a szomszéd asszony. — Bolond Simele, hát nem todsz te, hojd házosággol nem lehet békét sínálni, honem inkább háboroságt?*

Lesz-e háború?

Ezt a kérdést intéztük közéletünk jeleseihez, a kik szives előzékenységgel feleltek meg kérdésünkre. Így abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy az eredeti forrásokból meritett hírek alapján nyujthatunk olvasóinknak felvilágosítást a helyzetről.

Ime a nyilatkozatok:

Lesz-e háború? E kérdésre ibiszredibisz-szerűleg felelhetnénk, ha egyenes magyar jellemünkkel összeférne a nagy közönség félrevezetése. De így egyenesen és határozottan kijelentjük, hogy: *a legközelebbi huszon-*

négy óra alatt semmi szín alatt nem lesz háború. Erre ön mérget vehet.

— ő.

* * *
Mindig csalhatatlan jelekből következtetek. Ime, az én jósjeleim, nehogy a közönség azt higgye, hogy zsákban macskát árulok: A mikor reggel bal lábbal kelek föl, napnál világosabb, hogy ez háborút jelent; ha ellenben jobb lábbal lépek le, okvetlenül beüt a béke. Minthogy azonban ma orvosi rendeletre ágyban maradtam, nem felelhetek lelkiismeretesen kérdésekre. Más-ként beszélve pedig mint lelkiismeretesen, nem kenye-rem. Holnap azonban szivesen szolgálok felvilágosítással.

Csernátory Lajos,
m. k. madárjós.

* * *
Hazám dücső idveért Kárpátoktól Adriáig való lankadatlan futásomban szerzett testi tyukszemeim soha nem tévedő bizonyossággal megérzik a bekövetkezendő idők változását. Ugyanezen szent alkalommal szerzett és a magasabb környültekénttel kimévelt sasénál élesebb látású lelki tyúkszemeim a jövődöbe való biztos pillantás képességét nyujtják a haza sorsa fölött örökdő lelkemnek. E látnoki tyúkszemeim hazám egén feltornyosuló tűzaknak vészterhes méhében a már-már kitörendő rémisztő háboru csiráit pillantják meg. Egy szikra és az akna felrobban. Itt az ideje, hogy a tűzpróbát ki-állott férjfiakat, mint ezt viharedzett mellemet önérzettel verve magamról is mondhatom, a közügyek vagy a hadseregbeli élelmezés élére állítsák.

Tarjagoss Illés,
országos vizionárius.

* * *
Bismareknak adott becsületszavam lehetlenné tesz minden nyilatkozatot, bármily nagyon óhajtanék is felvilágosítással szolgálni. — »Kedves F.« — mondta a vaskanczellár — »ne vágjon elébe az eseményeknek. Várjon, mig a császártalálkozásón átesünk, a mit ugy is olyan nehezen tudtam létrehozni. Minden számításunkat tönkre tenné« — saját szavai — »ha ön most a birtokában levő híreket napvilágra hozná.....« A mit ezután mondott, azt nem közölhetem. — Majd a császártalálkozás után.

Futtaky Gyula,

hírhordár és közvélemény-bizományos.

* * *
Már a szent-jános-kenyér-mezei iparosok nagy-gyűlésén megmondtam: tessék engem figyelemmel kísérni és tisztában lehetnek a helyzettel. — Most is ezt ismétlem. Mit csinálok? Nem mentem sem Bulgáriába, sem Barcellonába, sem Belgrádba, sem Peterhofba. Itthon maradtam Budapesten. A ki nem érti meg magaviseletem jelentőségét, az a kimondott szóból sem értené meg. Tessék ezt lapjába kiírni. Felhatalmazom, hogy azt is elárulja: holnap az angol királynénál (macskakörömmel, vagy a nélkül, ezt nem árulhatom el) ebédelek. A beavatott körök tudni fogják ennek a jelentőségét. Hazafias üdvözléssel

Gr. Zichy Jenő.

Hét sovány esztendő az operában.

I.

Beniczky. Csak le azokkal a szobrokkal! Meg kell szüntetnünk a felesleges állásokat.

(Bizonyosan következik folytatása is.)

II.

Beniczky. Siessen a vetkőződéssel, Darabos, és aztán kotródják. Nincs szükségünk ilyen díszes, kövér portásra. Ez a sovány is megteszi.

Sanyaró Vendel nyögései.

— Üm! Minő pazarlás!
Ez az úr nemcsak szivarozik,
de köpköd is.

— Ha csak sőt nyaltam
volna is annyit, mint tintát:
jobb husban kellene lennem.

— Bemegyek egy hentes-
hez, kérdi: mivel szolgálhat?
Rezignációval nyögöm oda:
»mit adhat négy krajczárért
sokat?«

— Hogyha tökmag és
sárga répa nem volna, lenne-é
a világon diurnista?

— Rágni tudok; denyelni
nem.

— Szeretném tudni, Shy-
lock honnan vágta volna ki
azt az egy font hust énbelőlem?

— Én meg az opera por-
tása? — két csillag, melyek

egyike szeretné utólélni a másikat. De ennek az álom-
nak megvalósulásához évszázadok kellenének.

— Az állam 47 milliós kölcsönét csak én fogom
leköpölni.

— Az adóhivatalban ingóságaim után tudakozód-
tak. A lábszáraimra mutattam.

— Egy német tudós kiszámította, hogy az ember-
ben lévő anyagoknak vegyi előállítására 39,000 forintba
kerülne. Különösen a calcium képvisel nagy értéket.
Ugyan, hol van bennem az a calcium? Hátha adnának
rá egy kis »austlágot«!

— Minden nap olvasok egy-egy gyomormosási
műtétről. Ugyan mikor leszek már abban az irigylendő
helyzetben, hogy ki kell mosni az én gyomromat is?!

— Jól laktam már magával — mondotta multkor
a házi asszonyom. Gyöngé étvágya lehet — gondoltam
magamban.

— Érik a gyümölcs. Boldog kukaczkok!

— Egy kollégám öngyilkossá lett. Szegény! Kony-
hára nyílt a szobája, s megölte az ételszag!

— Azt mondják: Itt van a savanyu uborka idénye.
Hol van a savanyu uborka?!

TREFORT-NAGY PÉTER

legújabb rendeletével megnyirbálja a zsidó orthodox egyház autonómiáját.

Irodalom és Zene.

„Nógatásattan,” vagy mit kell egy fővárosi omnibus-kocsisnak tudni? Írta és ostornyélre alkalmazta *Bugyik Kajetán*, főfő lónógató.

„Alkalmi ódák”, különös tekintettel disznó- és más-tori alkalmakra, írta *Komócsy József*, honkesergő és bájdalu egyveleg zenér.

„Szaglászattan”, szüzi dohányt leső tanulmány, írta: *Szimathy Szagamemnon*.

„Elválok én a rózsámtól”, nocturne, énekli *Milán* szerb király.

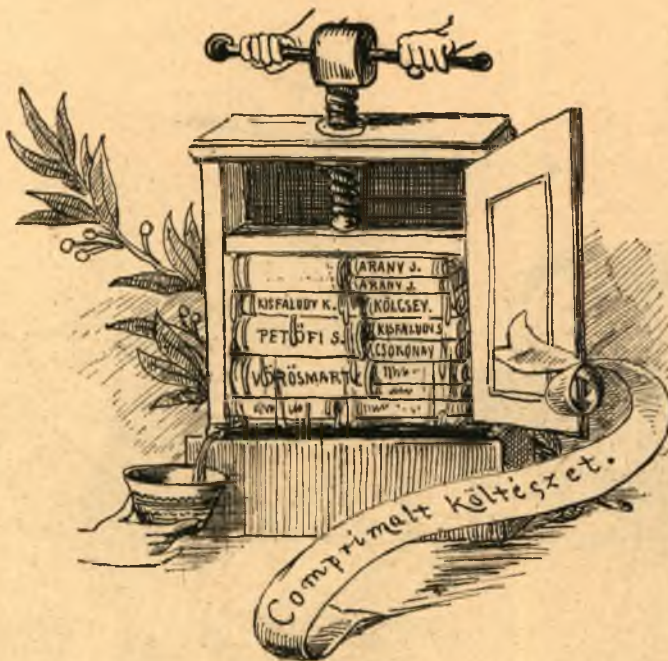
ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Tatik-tetik a magyarban nem használtatik és vele nem életik.

— A föld a Nap körül úgy forog, mint a macska a forró kása körül.

— A főváros nevezetesebb épületeit bizonyára mindgyikük jól ismeri: tehát egyszerűen át fogjuk ugrni őket.

Comprimált költészet.

„Megy a juhász“ . . .

— Petőfi. —

Megy a juhász számaron,
Haldoklik babája —
S mert már későn érkezett —
A esacsit fejbe vágja.

„Szép Ilonka.“

— Vörösmarty. —

A vadász ül hosszú méla lesbe —
S szép leányt ejt törbe, nem vadat.
Ősz apjával néki szép *Ilonka*,
Még az este, vacsorát adat.

Iddogálnak ott *Mátyás* királyra :

„Addig éljen míg a honnak él!“
Szép *Ilonka* bujával-bajával,
Ott marad — az ifju utra kél.

Ősz Peterdi s lánya megy *Bulára*,
Ilka szeme sirástól veres —
S ó malheur ! hogy maga a király az,
Kit e kettő sürgősen keres.

Haza mennek Vértes vadonába :
Király ellen kár a kereset . . .
A király jó — áll a puszta házba' :
Ők meghaltak, — szomorú eset.

Ruczaháti Tarjagoss Illés ur

hazaffyas pohárköszöntései.

Uram, uram, Első Milán, a budapesti menteő-egyesület tiszteletbéli tagja és a szomszéd testvér rácz nemzet apostoli királla, — szállok az urhol !!

Ambátor jártadban, keltedben mindenütt a Takova és egyéb harmadosztallu ordókkal szórod bé drága hazánk tejtől és méztől folyó téreit, és ennek daczára mindéig nem jutott eszedbe a hazáért elvérzett, sebek özönével takart veteránt — szerény Tsekéllségemet értem — ha mindjárt egy most már általjában lenézett III. osztallú Takovarenddel is kitüntetni: — én itt, ez ünnepéles perczen az ország színe előtt azt mennydörgöm elibéd hogy:

Jól tetted!

Igenn, jól tetted !!

Éösi jelszó hazánkban, hogy »lónak, asszonynak ne higj«, nem különben, hogy »a dió törve és az asszony verve jó« — minek következtében én is immáron — részben törvényesen, részben ezen kívül — jelenleg az ötödik asszonytól válok el és a hatodikra, egy gyámoltalan szegény özvegyre, vetettem sasszemeimet, mint akinek a hellbéli 432. sz. telekjegyzőkönyv A + 1 sor, 4722 hellrajzi száma alatt egy, a zsarnoki adórendszerből még épen hagyott félfertáll tehermentes ingatlana vagyon.

(Illés te, nem sokáig lesz ám az a félfertály föld, meg az az asszony se tehermentes, ha te elveszed!)
Igenn! Tehozzad szállok Milán!

A Buda, Mohács és Nándornál elfutó, honunk könnyét képező nagy folyó hullámain áthallatszík hazánkba azon vésztjóslo panaszod, mell szerént csekéll másfél milliócskára özszvezsugorított czivilistának csufolt konvencziódból — épen, mint én szerény napidijjamból, — nem tudsz kigyönni és időrül időre bécsi izraélita felebarátjainknál vagy kénytelen fejedelmi böcsületszóra és királli kamatokra személles államkölcsonöket kötni.

Nemm, — ez az állapot türhetelenn!

Egy ujjabban kötendő jó párti mellett regresszirozhatóván magadat, miután nekem gazdag özvegyek és jó tsaládból való leányok körében széles kiterjedésű ösmeretségem vagyon: ezennel felajánlom tsekély díjjazás, esetleg — jelenleg is üresedésben szenvedvén — a Szerbiába béhozandó kataszternél való becslobiztosi állás kilátásba helezése mellett, e téren gazdag tapasztalatokban megöszült szakértelmemet.

(Jóska te, hoczi azt az öt karajczáros négyest!)

Az amerikai verseny.

Kivándorlási ügyönk. Halljon, földi, sogok mogának
votomit. Soha se ne koploljonok itt o küröton; todok jobb
helyt, ahun lehet keresni sak pëndzt. Jüjenek spaczérozni
ejd kicsint. Tudnak maguk, hol van Omerika?

Munkás. Ameriká? Hisz mink ipitetink egisz Ámerikát!

S ó h a j.

Óh Mekbesz, véres szellem, merre
vagy?

Sekszpér, Madács és Hamlet, el
ne hagyj! — —

Az állatkertbe hitt ües plakát,
Hol produkálja sok barom magát,
És profanálva a művészetet,
Kikap szájunkból konzot,
kenyeret.

E kecske-, ló-, kutya-komédián,
Mely bámész publikumnak nincs
hiján,

Trágár majom-szczénát kísérget hün
Tiz szál legény bumberdón, hegedün:
Mig én — én! — verkli szónál bögtém át
Kétszázszor a Lohengrén-áriát!
El innen el! fáj már e handabanda, —
Banda!

D. Lóránt,
jubilált színész.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Jó vivó! — ki a kard-,
pisztoly- és vitörvívásban
egyképen otthon van, f — ia
kormányelnökségre előnyös
feltételek mellett előjegyez-
tetik. A conditio ma még
nincs üresedésben, de már
holnap vagy esetleg holnap-
után elfoglalható lesz. Bő-
rük épségére nem sokat tar-
tók, valamint francziául be-
szélők előnyben részesülnek.
Bármennyi jelentkező elő-
jegyzésbe vétetik, mert te-
kintve a viszonyokat, egy-
más után többre is szükség
lehet. Vivói szakértelmet
bizonyító okiratok ajánlat-
hoz csatolandók, mely »Jó
vivó« jel alatt Párisba poste
restante czimezendő.

Brav' général! Várta-
lak, hogy lábaid elé borulva
rebeghessem el: imádlak!
Nem jöttél. Ó mi tartott
vissza? Vérezted, — igen, —
ezt írják a lapok, melyeket
nem olvashattam el, mert
olvasni nem tudok. Azt a
nyakat, melyet annyiszor
borítottak el csókjaim, át-
szúrta egy vén prókátor. Ó
drága nyak, ez több egy
levesnél! De gyógyulsz! Ó
szedd össze mielőbb erődöt
és siess ölelő karjaimba!
Csak téged imád, az érted
mindenre képes — Canail-
lina.

Komoly ajánlat. Kellő
számú szuronyok felett ren-
delkező jó bolond szövetség-
gestársul kerestetik. Dolga:
részemre a gesztenyét a tűz-
ből kikaparni s helyettém
valakit bármikor megverni,
vagy magát valaki által bár-
mikor megveretni. Viszont-
szolgáltatul parlamenti bóko-
kat és diplomáciai intrigá-
kat ajánlok fel. Másokkal
akár hármas szövetségben
állók nemcsak kizárva nin-
csenek, de még előnyben is
részesülnek. Ajánlatok St.
James, London.

Vilmos! Ó én nem va-
gyok féltékeny! Nem, —
csak reszketek rá gondolva,
mily szép szemeket fogna-
rám vetni P — terhofban. Gon-
dolj frigyünk szentségére!
Ne feledd eskünket! Mézes
szavakban ne bizzál. Olyano-
kat onnan már én is kaptam,
biztam, hoppon maradtam.
Emlékezzél rá, hogy nemcsak
B — gária van e világon, de
E — szász L — ringia is. Ren-
dületlenül bizom ösn — et hű-
ségedben, de nem nagyon.
B — marck utján minden lé-
pésed felől kimerítő értesít-
ést vár. A. M.

**Melyik fiatal hölgy
volna hajlandó** egy még
nem éltes, kövér királynak
négy szemközt megságní:
mily uton rázhatni le leg-
gyorsabban Hymen rózsá-
lánczait? Tanácsok Belgrád-
ban (konak, első emelet)
fogadtatnak el, — királyi-
lag honoráltatnak és nyug-
táztatnak, — de hónapokra
terjedő jótállás nem vállal-
tatik. Remélhető tömeges
jelentkezés esetén hadsegédek
és testőrök őrmestertől le-
és fölfelé segédkezet nyujtanak.
Házasság — balkézre —
nincs kizárva.

Használt trónus orszá-
gostól és népestől eladó. Je-
lenleg még bitoroltatik, de
ha alkalmas vevő akad, a mai
birlaló ebrudon való kidobá-
sáért alólirott szavatol, ki
ellenben kiköti, hogy egy
muzska generális a trónust
elfoglalónak ölében vagy fe-
jén székelhet, annak fejére
barackkokat nyomhat, hátba
csaphatja, szemébe köphet,
helyette és neki parancsol
és bármikor kirúghatja. A ki
e méltányos föltételek mel-
lett a vételre bocsátkozni
hajlandó, »Bulgária« jeligé-
vel ellátott levelét Szent-Pé-
tervárra czimezze.

MŰFORDÍTÁSOK.

— *Cavae plangoribus aedes femineis ululant* (Verg. II. é.
487—488. sor.) = Pláne görékban édes kávéval s asszonyokkal ül
Uhländ.

— *Das spielt keine Rolle* = Nincs mángorló, amely ezt
eljátszaná.

A kis naiv.

Nevelőnő. Mondd csak, kis lányom, mit csinálsz akkor, mikor lehunyod a szemedet s aztán mindjárt felnyitod?
Iréнке. Totettirozot.

A Czenczi néni kosarából.

— Egy régi ismerősöm azt hajtogatja, hogy nagyon szereti a változatosságot, pedig lám, magát hazudtolja meg, mert amióta csak ismerem, mindig ezt hallok tőle.

— Az én időmben harisnyakötőnek azt mondtuk, amivel megkötöttük a harisnyát;

mai nap egynémely vig asszonykának van a *kivel* megkötöttei.

— Régente a *fejkötő* volt az asszonyok *födíse*, — ma már a *főkötő* csak *fejdísz*.

— Legtöbb esetben az *asszony komédiája* kútforrása az *ember tragédiájának*.

— Azelőtt a házassélek egymással játszadoztak, ma kijátsszák egymást, hogy másokkal játszadózhasanak. Hogy a *cziczám* rugja meg.

Reb Menachem Cziczeszbeiszer

szörnyű átkozódásából.

— Az ójpesti koldósok válaszszaik meg tégedet prézusznak!

— O Hiram Maxim oreság pingáljon meg a partredat!

— Sináljál meg o haupttreffert és vedjen fel o péndzt te tüled oz úrtüküs!

— Igyál ed floskó volúdi Hanyodi János vizt, és ótazzál o nyiredház-mátészolkói vosóton!

— Oztot o dahányt szijál és oztot o kegyér haját egyél meg, omít o Sonyoró oreság dabja el!

— O rendüri küzlünyben jelenje meg te tüled o fatografí!

— Séplügép ledjen o masszirozód!

— Viseljen mogátrogoszkodással tehozzád 12,664 piúcza!

— Rojtod mángoljonok ki o rohádat!

— O herr fűn Kozma Sándor kotonája üljön te tüled a jobb oldalon!

— O Kozorek oreság jobiláljon te rajtad.

G. B. Látnunk kellene a B. H. illető számát. — F. D. (Gy. Sz. Miklós.) Kivánságát nem teljesíthetjük. Az illető, a ki tehetné,

hosszabb időre elutazott Bpestről. Különb az utolsó küldemény nem vált be. — É. Gy. (Szalmár.) M. Dárius csakugyan »ismeretlen ismerős.« Az alak Pzsaué, de a hang Tarjagossé. Az ajánló sorok nem sokat mondanak mellette: csak átöltözködött, komor, kedélytelen Tarjagoss biz ő. A küldemény másik részéből csak az utolsó darab jó. — J. R. (Szigetvár.) Régi, de rossz. — Habkövy. Ha napi lapjaink összes lapsus calami-ait ki akarnók böngészni, egyebet se közölhetnének, csak csodabogarat. Aztán meg ez még a legszelidebb fajtaból való. Béke és Claquehutes velünk! — B. V. (Révai utca 10. sz. III. em. 30. ajtó.) Nem használható. — I. (Miskolcz.) A rajz jobb, mint a szöveg. — Rebeka. Nem rosszul írta meg, de legfeljebb az izsákiakat érdekelheti a dolog. — W. J. (N.-Várad.) Nem közölhető. — R. J. (»Agnes néni.«) Nagyon szívesen közöltük volna, de ugyanakkor, mikor a kéziratot kaptuk, már kiadtunk két, emehhez nagyon hasonló ötletet. — F. T. Marienbadban van. — Hivataln vendég. Mi történt a korábbiakkal? — nem tudjuk. A mostaniakra nézve sajnálattal kell válaszolnunk, hogy nem volt szerencsés hete. — B. G. (B. Gyarmat.) Az a »dal-szavalat-ének-zene-és fűty-estély« nem olyan országra szóló furcsaság, hogy foglalkozhatnánk vele. — Morgó. (Makó.) Az apróságok közt van egy pár mulatságos csodabogár. Kár, hogy nem idézi a forrásokat. A »Maros« botlása azonban (hogy »Francillon«-t Pailleronnak tulajdonítja) jelentéktelen. — Mariska kisasszony. Vajjon nemcsak »captatio benevolentiae« az az aláírás? — K. J., Kertész 25. M. (Szabadka.), „Alexander.“ Küldeményeik nem közölhetőek. — Alter ur látogatását kérjük vasnapra, legkésőbb hétfőre. — Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.